

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2024 m. rugpjūčio 8 d. Nr. 21RE- (AG-557/02-2024)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Vytauto Kurpuveso ir Ingridos Sabaliauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos akcinės bendrovės „SPARTA“ skundą dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos 2024-06-06 rašto Nr. A51-85906/24(2.14.3.8E-FIN) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja akcinė bendrovė „SPARTA“ (toliau – pareiškėja) skundu Komisijos prašo panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) 2024-06-06 raštą „Dėl dalies savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos grąžinimo“ Nr. A51-85906/24(2.14.3.8EFIN) (toliau – 2024-06-06 raštas) ir įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos teiktą 2024-04-29 prašymą dėl infrastruktūros plėtros įmokos permokos grąžinimo.

Paaaiškino, kad statytojas įgyvendina administracinės paskirties pastatų statybos komplekso (*duomenys neskelbtini*), plėtrą. Atitinkamai buvo parengtas pastatų rekonstrukcijos projektas ir darbams gautas 2020-10-14 Statybą leidžiantis dokumentas (toliau – SLD) Nr. (*duomenys neskelbtini*). Pagal išduotą 2020-10-14 SLD be kitų statinių buvo suteikta teisė rekonstruoti 4 gamybos, pramonės pastatus į administracinės paskirties pastatus. Šie darbai yra vykdomi 4 etapais: 1 etapas - administracinis pastatas – 100 % (unik. Nr. (*duomenys neskelbtini*)), antžeminis plotas 14 877,00 kv. m.; 2 etapas – administracinis pastatas – 100 % (unik. Nr. (*duomenys neskelbtini*)), antžeminis plotas 12 261,00 kv. m.; 3 etapas – administracinis pastatas – 100 % (unik. Nr. (*duomenys neskelbtini*)), antžeminis plotas 4 430,00 kv. m.; 4 etapas – pastatas, unik. Nr. (*duomenys neskelbtini*), antžeminis plotas 3 937,10 kv. m., dar nėra įgyvendintas. Pasikeitus statytojo poreikiams šio etapo pastato parametrai pasikeitė, todėl jiems įgyvendinti buvo reikalingas naujas SLD.

Atsižvelgiant į tai, siekiant tinkamai įgyvendinti projekto 4 etapą pagal pasikeitusius projektinius sprendinius, buvo parengti atnaujinti projektiniai pasiūlymai, jie paviešinti, parengtas naujas techninis projektas ir siekiama gauti naują SLD. Tačiau pagal pasikeitusius teisės aktus, SLD gavimui būtina sumokėti infrastruktūros plėtros įmoką ar sudaryti savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartį. Tai įvertinusi pareiškėja pirmą kartą dėl infrastruktūros įmokos apskaičiavimo kreipėsi 2024-01-12 prašymu pateikdama projektuojamo rekonstruoti pastato ir kitų statomų statinių duomenis. Atsakant į 2024-01-12 prašymą buvo gautas Administracijos 2024-01-17 savivaldybių infrastruktūros plėtros įmokos aktą Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – 2024-01-17 Aktas). Pagal šį 2024-01-17 Aktą buvo apskaičiuotas infrastruktūros įmokos dydis – 213 332,40 Eur.

Vertinant 2024-01-17 Akto duomenis, pareiškėja 2024-03-20 atliko mokėjimą nurodytai 213 332,40 Eur sumai. Tačiau jau po kelių dienų paaaiškėjo poreikis šiek tiek pakoreguoti statinių projektinius sprendinius. Dėl šių priežasčių pasikeitė jų plotas ir atitinkamai atsirado poreikis perskaičiuoti ir

infrastruktūros plėtros įmoką. Todėl buvo pateiktas naujas 2024-04-11 prašymas dėl infrastruktūros plėtros įmokos perskaičiavimo pakeistiems projekto sprendiniams. Atsakant į pareiškėjos 2024-04-11 prašymą, Administracija pateikė 2024-04-12 savivaldybių infrastruktūros plėtros įmokos aktą Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – 2024-04-12 Aktas). Šiuo 2024-04-12 Aktu apskaičiuotas infrastruktūros įmokos dydis – 209 094,60 Eur.

Įvertinus tiek 2024-01-17 Akto, tiek 2024-04-12 Akto duomenis, akivaizdu, kad įmokos skirtumas susidarė dėl pasikeitusių statinių plotų, t. y. plotai sumažėjo. Atsižvelgiant tai, kad toliau buvo siekiama gauti SLD būtent pakeistiems (sumažėjusiems) plotams, todėl akivaizdu, kad teisinga įmoka yra nurodyta būtent 2024-04-12 Akte. Atitinkamai buvo pateiktas pareiškėjos 2024-04-29 prašymas dėl įmokos permokos grąžinimo, nes nebesiekama gauti SLD pagal 2024-01-17 Aktą, o SLD yra gaunamas pagal pakoreguotą 2024-04-12 Aktą. Įvertinusi pareiškėjos 2024-04-29 prašymą, Administracija pateikė skundžiamą 2024-06-06 raštą, kuriame nurodė, kad „*Vykdamant vidinę lėšų grąžinimo procedūrą išaiškėjo, kad Jūsų pateiktas prašymas perskaičiuoti savivaldybių infrastruktūros plėtros įmoką buvo pateiktas nekorektiškai, t. y. statybą leidžiantis dokumentas pagal 2024-01-17 savivaldybių infrastruktūros plėtros įmokos aktą Nr. (duomenys neskelbtini) gautas nebuvo. Tokiu atveju Metodikos 22 punktas nėra taikytinas ir perskaičiuoti įmokos dydį vadovaujantis Metodikos 22 punktu galimybės nėra. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes 2024 m. balandžio 12 d. savivaldybių infrastruktūros plėtros įmokos aktas Nr. (duomenys neskelbtini) yra negaliojantis ir apskaičiuotas skirtumas nebus grąžintas.*“ Su tokiais Administracijos argumentais nesutiktina ir manytina, kad jie yra visiškai nepagrįsti.

Visų pirma, Administracija 2024-06-06 rašte nurodo, kad nėra pagrindo vadovautis Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikos, patvirtintos Vyriausybės 2020-12-30 nutarimu Nr. 1475 (toliau – Metodika) 22 punktu, nes pagal 2024-01-17 Aktą nebuvo gautas SLD. Visiškai neaišku kodėl Administracija iš viso vadovaujasi šiuo Metodikos 22 punktu, kai jis nėra taikytinas. Pareiškėja savo prašymo negrindė nei Metodikos 22 punktu, nei kitais konkrečiais teisės aktų reikalavimais. Sutiktina, kad pagal 2024-01-17 Aktą joks SLD nebuvo gautas, todėl šis Metodikos punktas nėra taikytinas. Dėl to ginčo nėra. Tačiau akcentuojama, kad pagal nurodytą 2024-01-17 Aktą (jame nurodytus statinių plotus) iš viso joks SLD nebuvo gautas ir nebenumatoma gauti. SLD gaunamas pagal pakeistus sprendinius ir naujesnio 2024-04-12 Akto duomenis. Taigi šiuo atveju galiojantis turėtų būti laikomas būtent 2024-04-12 Aktas.

Pareiškėja nurodo Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo (toliau – Įstatymas) 14 straipsnio 2 dalies nuostatą bei daro apibendrina, jog apskaičiuojant infrastruktūros įmoką ypač svarbu tinkamai nurodyti statinių bendrą plotą ir užstatytą plotą, nes būtent nuo šių duomenų yra tinkamai apskaičiuojama infrastruktūros plėtros įmoka. Teisingi duomenys buvo nurodyti antrajame 2024-04-12 Akte, todėl juo apskaičiuota įmoka ir turėtų būti taikoma.

Taip pat Įstatymo 15 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad kai neišduodamas SLD, savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka grąžinama savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojui raštu pateikus prašymą savivaldybei. Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka grąžinama per 3 mėnesius nuo prašymo grąžinti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką pateikimo. Kadangi tokių parametų, kokie yra nurodyti 2024-01-17 Akte, statinių statyti nenumatoma (duomenys yra pasikeitę), todėl yra tikslinga panaikinti (nebetaikyti) būtent 2024-01-17 Akto ir jame nurodytos įmokos dydžio. O susidaręs skirtumas tarp 2024-01-17 Akte nurodytos bei sumokėtos infrastruktūros įmokos ir 2024-04-12 Akte nurodyto įmokos dydžio turi būti grąžintas Pareiškėjui.

Taip pat kaip analogiją šioje situacijoje galima nurodyti Metodikos 27 punkto nuostatas, kur nurodyta, kad organizatorius, nustatęs, kad statinio kadastro duomenų byloje nurodyti statinio rodikliai skiriasi nuo prašyme bei statinio projekto bendrojoje dalyje (kai ši dokumentą privaloma pateikti pagal Metodikos 4.3 papunktį) nurodytų, per 10 darbo dienų nuo statinio kadastro duomenų bylos gavimo dienos, perskaičiuoja įmokos dydį (atitinkamai taikant Metodikos 9 punktą, kai nesudaroma sutartis, arba Metodikos 24 punktą, kai sutartis sudaryta) ir, prašyme nurodytu informavimo būdu, informuoja mokėtoją apie įmokos dydžio pokytį. Jeigu perskaičiuota įmoka mažesnė už nurodytą Įmokos apskaičiavimo akte, organizatorius šį skirtumą grąžina mokėtojui per 3 mėnesius nuo prašymo grąžinti įmoką gavimo. Jeigu perskaičiuota įmoka didesnė už nurodytą

Įmokos apskaičiavimo akte, mokėtojas šį skirtumą privalo sumokėti iki prašymo išduoti statybos užbaigimo aktą pateikimo dienos arba deklaracijos apie statybos užbaigimą surašymo dienos. Šios nuostatos, vertinant sistemiškai su kitomis aprašytomis tiek Įstatymo, tiek Metodikos normomis, suponuoja aiškią išvadą, kad nustatydamas tokį teisinį reguliavimą įstatymų leidėjas aiškiai siekė, kad apskaičiuojama infrastruktūros įmoka kuo tiksliau atitiktų suprojektuotų ir statomų statinių plotą. Kitaip tariant, infrastruktūros įmokos tinkamam apskaičiavimui turi būti siekiama kuo tiksliau nustatyti apskaičiavimui aktualius duomenis pagal statinių projektinę dokumentaciją (statinių bendrą plotą, užstatomą plotą). Teisės aktai nenumato, kad projektavimo eigoje, dar negavus SLD neesminiai sprendiniai negalėtų būti keičiami. Taip pat nenumatytas draudimas tikslinti infrastruktūros įmokos apskaičiavimų duomenis, jeigu keičiasi statinių rodikliai. Atvirksčiai, iš aptarto teisinio reguliavimo akivaizdu, kad apskaičiuojant infrastruktūros plėtos įmoką, kaip tik turi būti vertinami visi tiek projektiniai, tiek vėliau faktiniai statinių duomenys, kad būtų kaip įmanoma tiksliau apskaičiuota infrastruktūros plėtos įmoka pagal aktualius (naujausius) statinių rodiklius. Būtent tai ir buvo padaryta šiuo atveju, kai pareiškėja jau po 2024-01-17 Akto gavimo ir atlikto mokėjimo dar patikslino projektuojamų statinių duomenis. Šie patikslinimai sąlygojo ir atitinkamą infrastruktūros plėtos įmokos dydžio pasikeitimą. Atsižvelgiant į tai, buvo tinkamai ir pagrįstai išduotas naujas 2024-04-12 Aktas su tinkamai apskaičiuota infrastruktūros plėtos įmoka – 209 094,60 Eur, kuri atitinka suprojektuotų statinių plotą. Administracija šiuo atveju netinkamai taikė Metodikos ir Įstatymo nuostatas, 2024-06-06 rašte teigdama, kad infrastruktūros įmoka negali būti perskaičiuota, jei dar nėra išduotas SLD. Metodikos 22 punktas reglamentuoja tuos atvejus, kai įmoką reikia perskaičiuoti jau po SLD išdavimo. Tačiau niekur nėra nurodyto draudimo įmoką perskaičiuoti dar prieš gaunant SLD. Atvirksčiai, sisteminis Įstatymo ir Metodikos vertinimas kaip tik suponuoją išvadą, kad pasikeitus statinių duomenims, ši įmoka turėtų būti perskaičiuojama pagal aktualius duomenis (statinių bendrą plotą ir užstatymo plotą). Taigi vadovaujantis aprašytomis aplinkybėmis pareiškėjai patikslinus statinių duomenis dar iki SLD išdavimo, įmoka buvo tinkamai perskaičiuota pagal 2024-04-12 Aktą. Skundžiamame 2024-06-06 rašte yra nepagrįstai nurodyta, kad 2024-04-12 Aktas yra pripažįstamas negaliojančiu, nors nenurodytos pagrindinės priežastys tokiam sprendimui tinkamai motyvuoti.

Kadangi pareiškėja atliko mokėjimą 213 332,40 Eur sumai, o pagal aktualų 2024-04-12 Aktą, mokėtina įmokos suma yra 209 094,60 Eur, tai turi būti gražinta susidariusi 4 237,80 Eur dydžio permoka.

Pareiškėja skunde nurodo, jog Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 16 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta, kad viešojo administravimo subjektas gali pripažinti netekusiu galios savo arba įstatymų nustatytais atvejais žemesnio pagal pavaldumą viešojo administravimo subjekto priimtą: 1) neteisėtą administracinį sprendimą; 2) teisėtą administracinį sprendimą, jeigu administracinio sprendimo pripažinimas netekusiu galios yra leidžiamas pagal kitus įstatymus arba jeigu administracinis sprendimas yra sąlyginis ir per nustatytą laikotarpį asmuo nustatytų sąlygų neįvykdo. Nors VAI numato tokią galimybę administravimo subjektui pripažinti netekusiu galios savo priimtą tačiau tam yra nustatytos aiškios sąlygos. Toks sprendimas gali būti priimamas tik išimtiniais atvejais, kuomet yra aiškiai ir neabejotinai nustatomas priimto administracinio akto neteisėtumas, arba administracinio sprendimo pripažinimas netekusiu galios yra leidžiamas pagal kitus įstatymus. Taip pat toks pripažįstamo netekusiu galios sprendimo neteisėtumas turi būti aiškiai ir išsamiai pagrįstas, pateikiant neteisėtumo įrodymus. Nagrinėjamu atveju Administracija 2024-06-06 rašte nepateikė jokių konkrečių duomenų, kad 2024-06-06 raštu panaikintas 2024-04-12 Aktas galėjo būti neteisėtas. Akcentuojama, kad pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) suformuotą praktiką, viešojo administravimo subjektas gali ištaisyti tik priimtų sprendimų klaidas, kurias ištaisyti asmeniui negali būti nustatyta mažiau teisių arba daugiau pareigų negu buvo nustatyta priimtu sprendimu (LVAT 2020-08-26 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-869-492/2020, 2020-11-25 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1722-552/2020). Taigi matytina, kad Administracija 2024-06-06 raštu panaikinti 2024-04-12 Akto galiojimo neturėjo jokio teisinio pagrindo. Taip pat tokio sprendimo visiškai nemotyvavo, todėl jis turi būti panaikintas. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, manytina, kad toks Administracijos raštas,

kuriuo yra atsisakoma grąžinti permoką ir 2024-04-12 Aktas pripažįstamas negaliojančiu yra nepagrįstas ir netinkamai motyvuotas, todėl prieštarauja aprašytoms Įstatymo ir Metodikos (b. l. 1-7).

Atsakovė Administracija atsiliepimu į skundą prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaikšino, kad skunde nėra teigiama ir (ar) įrodinėjama, kad 2024-06-06 raštas neatitinka VAĮ reikalavimų. Visgi akcentuotina, kad įvertinus 2024-06-06 raštą ir esamą teisinį reguliavimą akivaizdu, kad jis ne tik atitinka ir įgyvendina VAĮ 3 straipsnyje įtvirtintus principus, tačiau ir yra išsamus, jame nurodytas tiek teisinis, tiek faktinis pagrindas – detalieji išdėstyti faktinės aplinkybės ir identifikuoti faktai bei paaikškinta kaip jie koreliuoja su teisiniu reglamentavimu. Nurodo Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 91 straipsnio 1 dalies nuostatą, reglamentuojančią skundžiamo administracinio akto (ar jo dalies) panaikinimo atvejus.

Administracijos nuomone, ginčijamas 2024-06-06 raštas neprieštarauja jokiems aukštesnę galią turintiems teisės aktams, administracinį aktą priėmė kompetentingas subjektas, jame išsamiai ir tiksliai atsakoma į prašymą, todėl yra teisėtas bei pagrįstas. Įstatymo 2 straipsnio 7 punkte įtvirtinta, jog savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka – pagal savivaldybės tarybos sprendimu tvirtinamą tarifą apskaičiuojama vienkartinė įmoka, kurią savivaldybei moka Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės fizinis ar juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, pateikę prašymą gauti SLD naujam statiniui statyti ar esamam rekonstruoti teritorijoje, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra, ir (ar) planuojantys toje teritorijoje statyti ar rekonstruoti statinį, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir kuriam reikalinga savivaldybės infrastruktūra, tačiau SLD nereikia.

Pareigą mokėti infrastruktūros plėtros įmoką nustato ne Administracija, ši pareiga yra nustatyta Įstatyme. Įstatymo 14 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką apskaičiuoja savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius pagal Metodiką, taikydamas savivaldybės tarybos sprendimu patvirtintą savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifą (tarifus). Teritorijose (zonose) gali būti tvirtinami skirtingi savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifai, atsižvelgiant į Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikoje rekomenduojamus tarifų koeficientus, diferencijuojamus pagal pastatų ir(ar) pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, savivaldybės infrastruktūros išvystymo lygį ir plėtros poreikį.

Nagrinėjamos bylos kontekste pažymėtina, jog skaičiuojant savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokas yra vadovaujamosi statytojų ar jų atstovų pateiktais dokumentais, už kurių teisingumą atsako pats statytojas, bei Metodika. Skundžiamame 2024-06-06 rašte 2024-04-12 naikinimo priežastimi nurodomas neatitikimas Metodikos 9 ir 22 punktams dėl statytojo klaidingai pateiktos informacijos, o ne savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos dydis, kuris yra teisingas, jeigu statytojas iki kreipimosi gauti statybas leidžiantį dokumentą nekeičia akte nurodyto projekto rodiklių. Pareiškėja 2024-01-12 pateikė prašymą reg. Nr. *(duomenys neskelbtini)* savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimui siekiant gauti SLD Laidą A. Pareiškėja 2024-01-17 gavo Aktą, kuriame taip pat nurodoma, kad statytojas/mokėtojas pavedime privalo nurodyti akto datą, numerį bei statinio adresą. Statytojas 2024-03-20 sumokėjo įmoką, o pavedime nurodė - *Infrastruktūros plėtros įmoka pagal 2024-01-12 d. Aktą Nr. (duomenys neskelbtini)*. Pagal pavedime pateiktą informaciją šis mokėjimas apskaitos sistemoje buvo priskirtas 2024-01-17 Aktui suformuotam pagal pavedime nurodytą prašymą. Pareiškėja 2024-04-11 pateikė naują prašymą reg. Nr. *(duomenys neskelbtini)* savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimui nurodydama, kad prašymas teikiamas SLD Laidai B gauti. Taigi, 2024-04-12 buvo suformuotas Aktas, kuriame įrašytas papildomas punktas, kad pareiškėjai yra grąžintinas skirtumas susidaręs kreipiantis dėl skirtingų statybos projekto laidų įmokų apskaičiavimų t. y. buvo taikyti Metodikos 22 ir 9 punktai, kurie leidžia statytojui sugrąžinti skirtumą tarp SLD Laidos A bei Laidos B įmokų.

Pareiškėjai, vadovaujantis tuo pačiu Metodikos 22 punktu, 2024-04-29 pateikus prašymą skirtumui gražinti, procese išaiškėjo, kad pagal 2024-01-17 Aktą SLD Laidai A gautas nebuvo t. y. buvo pateikta klaidinanti informacija apie projekto laidas ir todėl aktas pagal 2024-04-12 prašymą yra naikinamas kaip neatitinkantis situacijos, nes jame esantis 5 punktas apie įmokų skirtumo gražinamą yra klaidingas. Apie tai statytojas buvo informuotas ginčijamu raštu.

Esant tokiai situacijai, pareiškėja turi susigražinti sumokėtą įmoką pagal 2024-01-17 Aktą Nr. ir tuo pat metu kreiptis dėl 2024-04-12 Akto koregavimo išbraukiant 5 punktą ir sumokėti pilną įmokos sumą pagal naująjį aktą, pavedime nurodant objekto adresą ir akto pagal kurį mokama registracijos numerį. Visi, be išimties, savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos aktai yra siejami su jame nurodytomis įmokomis bei pavedimais pagal konkretų aktą, kad objekto pridavimo procedūros metu vyktų aiškus, skaidrus ir pagrįstas savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos perskaičiavimas, po kurio vėl vyksta pinigų judėjimas.

Taigi, atsižvelgiant į išdėstytą, Administracija tinkamai taikė Įstatymo ir Metodikos nuostatas, o vien ta aplinkybė, kad pareiškėja nesutinka su nagrinėjimo rezultatu, t. y. 2024-06-06 rašto turiniu, nesudaro pagrindo konstatuoti jo teisės į prašymo objektyvų nagrinėjimą teisės aktu nustatyta apimtimi pažeidimą. Skundžiame rašte nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo Administracija rėmėsi priimdama administracinį sprendimą (b. l. 48-51).

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Administracijos 2024-06-06 rašto Nr. A51-85906/24(2.14.3.8E-FIN) teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2024-04-29 prašymu kreipėsi į Administraciją prašydama gražinti susidariusią 4 237,80 Eur permoką į pareiškėjos sąskaitą. Nurodė, kad pareiškėja, remdamasi 2024-01-12 Aktu, sumokėjo 213 332,40 Eur. Po to buvo gautas prašymas pakoreguoti apskaičiavimo aktą iš jo išimant kiemo metalines groteles – 120.5 kv. m., įtraukiant tvorą užstatymo plotą – 3.3 kv. m. ir nevertinti kiemo aikštelių, skirtų pėstiesiems. Pagal naują 2024-04-11 Aktą, paskaičiuotos įmokos dydis – 209 094,60 Eur, todėl susidarė 4237,80 Eur permoka (b. l. 71).

Administracija 2024-06-06 raštu Nr. A51-85906/24(2.14.3.8E-FIN) pareiškėjai į jos 2024-04-29 prašymą atsakė nurodydama, kad pagal statytojo prašyme pateiktus duomenis 2024-04-12 savivaldybių infrastruktūros plėtros įmokos aktui Nr. A931-335/24 (2.2.1.111E-FIN) buvo pritaikytas Metodikos III skyriaus 22 punktas. Vykdam vidinę lėšų gražinimo procedūrą išaiškėjo, kad pareiškėjos pateiktas prašymas perskaičiuoti savivaldybių infrastruktūros plėtros įmoką buvo pateiktas nekorektiškai, t. y. SLD pagal 2024-01-17 Aktą gautas nebuvo. Tokiu atveju Metodikos 22 punktas nėra taikytinas ir perskaičiuoti įmokos dydį vadovaujantis Metodikos 22 punktu galimybės nėra. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes 2024-04-12 Aktas yra negaliojantis ir apskaičiuotas skirtumas nebus gražintas (b. l. 73-75).

Įstatymas (redakcija, galiojusi 2024-01-01 iki 2024-06-19) reglamentuoja savivaldybės infrastruktūros plėtrą ir jos planavimą, įgyvendinimą, finansavimą ir nustato savivaldybės infrastruktūros plėtroje dalyvaujančių asmenų teises ir pareigas (1 straipsnio 1 dalis). Šio įstatymo tikslas – užtikrinti savivaldybės reikmes atitinkančią savivaldybės infrastruktūros plėtrą (1 straipsnio 2 dalis).

Pagal Įstatymo 2 straipsnio 7 punktą, savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka – pagal savivaldybės tarybos sprendimu tvirtinamą tarifą apskaičiuojama vienkartinė įmoka, kurią savivaldybei moka Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybės fizinis ar juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys, pateikę prašymą gauti SLD naujam statiniui statyti ar esamam rekonstruoti teritorijoje, kurioje pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus numatoma savivaldybės infrastruktūra, ir (ar) planuojantys toje teritorijoje statyti ar rekonstruoti statinį, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir kuriam reikalinga savivaldybės infrastruktūra, tačiau SLD nereikia.

Įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos dalis, skirta savivaldybės infrastruktūros projektavimui, statybai ir (ar) įrengimui finansuoti, apskaičiuojama statinio statybos ar statinio rekonstravimo projekte nurodytą pastato (pastatų) bendrąjį plotą (kvadratiniais metrais) ir (ar) inžineriniu statiniu, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, užstatytą plotą (kvadratiniais metrais) padauginant iš savivaldybės tarybos sprendimu patvirtinto savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifo. Pastato rekonstravimo atveju savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos dalis apskaičiuojama rekonstruojamo pastato padidėjusią bendrojo ploto dalį (kvadratiniais metrais) padauginant iš savivaldybės tarybos sprendimu patvirtinto įmokos tarifo. Inžinerinio statinio, kuris nepriklauso savivaldybės infrastruktūrai ir jo naudojimui reikalinga savivaldybės infrastruktūra, rekonstravimo atveju savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos dalis apskaičiuojama padidėjusią užstatyto ploto dalį (kvadratiniais metrais) padauginant iš savivaldybės tarybos sprendimu patvirtinto įmokos tarifo.

Įstatymo 14 straipsnio 4 dalyje nurodyta, jog savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką apskaičiuoja savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius pagal Vyriausybės nutarimu tvirtinamą Metodiką, taikydamas savivaldybės tarybos sprendimu patvirtintą savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifą (tarifus). Teritorijose (zonose) gali būti tvirtinami skirtingi savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifai, atsižvelgiant į Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos nustatymo metodikoje rekomenduojamus tarifų koeficientus, diferencijuojamus pagal pastatų ir (ar) pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, savivaldybės infrastruktūros išvystymo lygį ir plėtros poreikį.

Vadovaujantis Įstatymo 15 straipsnio 5 dalimi, kai neišduodamas SLD, savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka gražinama savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojiui raštu pateikus prašymą savivaldybei. Savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka gražinama per 3 mėnesius nuo prašymo gražinti savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoką pateikimo. Prašyme nurodoma savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojo atsiskaitomoji sąskaita, į kurią sugražinama įmokėta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka.

Metodika nustato savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos apskaičiavimo tvarką, kuria vadovaudamasis savivaldybės infrastruktūros plėtros organizatorius apskaičiuoja įmoką (1 punktas).

Metodikos 22 punkte nustatyta, kad mokėtojas, norėdamas gauti naują SLD, kai keičiami esminiai statinio projekto sprendiniai, prieš teikdamas prašymą išduoti naują SLD, turi organizatoriui pateikti Metodikos 1 priede nurodytos formos prašymą perskaičiuoti įmokos dydį. Įmokos dydis perskaičiuojamas taikant Metodikos 9 punktą. Jeigu perskaičiuota įmoka yra mažesnė už organizatoriaus nurodytą Įmokos apskaičiavimo akte, skirtumas gražinimas mokėtojiui per 3 mėnesius nuo prašymo gražinti įmoką pateikimo. Jeigu perskaičiuota įmoka yra didesnė už organizatoriaus nurodytą Įmokos apskaičiavimo akte, mokėtojas sumoka organizatoriui skirtumą tarp apskaičiuotos ir perskaičiuotos įmokos dydžių iki prašymo išduoti naują SLD pateikimo dienos.

Pagal Metodikos 27 punktą, organizatorius, nustatęs, kad statinio kadastro duomenų byloje nurodyti statinio rodikliai skiriasi nuo prašyme bei statinio projekto bendrojoje dalyje (kai šį dokumentą privaloma pateikti pagal Metodikos 4.3 papunktį) nurodytų, per 10 darbo dienų nuo statinio kadastro duomenų bylos gavimo dienos, perskaičiuoja įmokos dydį (atitinkamai taikant Metodikos 9 punktą, kai nesudaroma sutartis, arba Metodikos 24 punktą, kai sutartis sudaryta) ir, prašyme nurodytu informavimo būdu, informuoja mokėtoją apie įmokos dydžio pokytį. Jeigu perskaičiuota įmoka mažesnė už nurodytą Įmokos apskaičiavimo akte, organizatorius šį skirtumą gražina mokėtojiui per 3 mėnesius nuo prašymo gražinti įmoką gavimo. Jeigu perskaičiuota įmoka didesnė už nurodytą Įmokos apskaičiavimo akte, mokėtojas šį skirtumą privalo sumokėti iki prašymo išduoti statybos užbaigimo aktą pateikimo dienos arba deklaracijos apie statybos užbaigimą surašymo dienos.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2024-04-29 prašymu kreipėsi į Administraciją prašydama gražinti susidariusią 4 237,80 Eur permoką į pareiškėjos sąskaitą. Administracija ginčijamu 2024-06-06 raštu nurodė, jog pagal statytojo prašyme pateiktus duomenis 2024-04-12

Aktui buvo pritaikytas Metodikos 22 punktą. Vykdamas vidinę lėšų grąžinimo procedūrą išaiškėjo, kad pareiškėjos pateiktas prašymas perskaičiuoti savivaldybių infrastruktūros plėtros įmoką buvo pateiktas nekorektiškai, t. y. SLD pagal 2024-01-17 Aktą gautas nebuvo. Tokiu atveju Metodikos 22 punktą nėra taikytinas ir perskaičiuoti įmokos dydį vadovaujantis Metodikos 22 punktu galimybės nėra. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes 2024-04-12 Aktas yra negaliojantis ir apskaičiuotas skirtumas nebus grąžintas.

Pažymėtina, jog tarp šalių nėra ginčo dėl nustatytų faktinių aplinkybių, kad SLD pagal 2024-01-17 Aktą nebuvo gautas. Pareiškėja ginčija Administracijos 2024-06-06 raštą iš esmės dėl to, kad juo priimtas sprendimas atsisakyti grąžinti apskaičiuotų infrastruktūros plėtros įmokų skirtumą, kaip tai numatyta Metodikos 22 punkte. Nagrinėjamu atveju, Metodikos 22 punkto nuostata negali būti taikoma, nes pagal 2024-01-17 Aktą SLD nebuvo gautas. Tokiu būdu, pareiškėja pagal Įstatymo 15 straipsnio 5 dalį turėtų kreiptis dėl visos pareiškėjos sumokėtos įmokos grąžinimo.

Įvertinus tai, kad Įstatymo 15 straipsnio 5 dalis tiesiogiai apibrėžia įmokos grąžinimo būdą (savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka grąžinama savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojui raštu pateikus prašymą savivaldybei) ir sąlygą (kai neišduodamas SLD), darytina išvada, jog Administracija, priimdama sprendimą, tinkamai taikė Įstatymo nuostatas, 2024-06-06 raštas yra teisėtas ir pagrįstas, todėl Komisija panaikinti jį pareiškėjos skunde nurodytais argumentais neturi pagrindo. Atsižvelgus į byloje nustatytas faktines aplinkybes ir teisinį reglamentavimą, pareiškėjos skundas yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos akcinės bendrovės „SPARTA“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Vytautas Kurpuvesas